

Sygn. akt VI GC 898/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. D. (1) i D. S.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powodów J. D. (1) i D. S. solidarnie na rzecz pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1 817 złotych (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od powodów J. D. (1) i D. S. solidarnie na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 817 złotych (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje ściągnąć od powodów J. D. (1) i D. S. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 194,32 złotych (sto dziewięćdziesiąt cztery złote trzydzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wpłaconych ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI GC 898/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09 listopada 2016 roku powodowie D. S. i J. D. (1) domagali się zasądzenia solidarnie od pozwanych (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. oraz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 7 380 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 13 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że strony łączyła umowa o prowadzenie ksiąg rachunkowych oraz outsourcingu kadrowo – płacowego, przy czym ustalono, że L. S. będzie wykonywała pracę w wymiarze dwóch – trzech dni w siedzibie powodów. Od połowy sierpnia 2015 roku współpraca między stronami pogorszyła na skutek nieregularnej obecności L. S.. Ostatecznie powód zdecydował się na zakończenie współpracy, wobec czego strony w dniu 29 lutego 2016 roku zawarły porozumienie, w którym ustaliły warunki rozwiązania łączącej je umowy. Pozwany (...)

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zobowiązał się do uzupełnienia dokumentacji do dnia 30 marca 2016 roku, tj. biuro sporządzić miało roczne zeznanie podatkowe obu wspólników w powyższym terminie, co rozwiązywać miało wszelkie roszczenia wobec stron. Powodowie wskazali, że pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. nie wywiązał się z tych ustaleń, wobec czego powód zlecił uzupełnienie brakującej dokumentacji (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. za wynagrodzeniem w kwocie 7 380 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 06 lutego 2017 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt IV GNC 4271/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się oddalenia powództwa wskazując, że łącząca strony umowa nie nakładała na członka zarządu tego pozwanego – L. S. obowiązku świadczenia usługi osobiście w siedzibie powodów. W związku zaś z tym, że w czasie jej nieobecności usługi w siedzibie zamawiającego świadczyła A. M., nieobecność L. S. nie spowodowała żadnej szkody dla zamawiającego.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów, pozwany wskazał, że nieprawdziwy jest zarzut powoda, że w programie Rachmistrz nie zostały zaksięgowane dokumenty sprzedaży i zakupu. Pozwany podniósł bowiem, że powód dołączył do pozwu wydruk przychodów i rozchodów z tego systemu, który potwierdza, że operacje na transakcjach (operacje sprzedaży i zakupu) musiały być księgowane. Odnosząc się do zarzutu, że w programie Rewizor brak było wydruków księgi przychodów i rozchodów na koniec każdego miesiąca oraz że księgi nie były prowadzone przez cały rok pozwany wskazał, iż program Rewizor został stworzony w oparciu o ustawę o rachunkowości, którą stosuje się jedynie do podmiotów ściśle określonych w art. 2 tejże ustawy. Powodowie nie byli zobowiązani do stosowania przepisów tej ustawy, a nadto nie stosowali przepisów ustawy na zasadzie dobrowolności. Nadto, przedmiotowy program Rewizor nie umożliwia wydruku księgi przychodów i rozchodów, co nie potwierdza w żadnym wypadku nie prowadzenia księgi. Nie ma również możliwości prowadzenia w jednym roku podatkowym ewidencji jednej spółki w dwóch odrębnych programach księgowych. Pozwany zaprzeczył również, ażeby nie dokonywał wydruków rejestrów zakupu i sprzedaży VAT. Odnosząc się do zarzutu braku deklaracji podsumowujących podatek dochodowy pozwana spółka wskazała, iż obowiązek sporządzania takich deklaracji nie wynika z postanowień umowy. Nadto od 2007 roku nie występuje już obowiązek sporządzenia i składania takich deklaracji, brak jest również podstawy prawnej do fakultatywnego złożenia takich deklaracji. Biuro rachunkowe przesyłało zaś stronie powodowej comiesięczne informacje o dochodach w postaci tabelarycznej. Odnosząc się do zarzutu braku sporządzenia w programie deklaracji do urzędu skarbowego pozwana spółka wskazała, że deklaracje wysyłała poprzez stronę Ministerstwa Finansów i opatrywała je bezpiecznym podpisem elektronicznym. Odnosząc się do zarzutu braku rejestru środków trwałych i wyposażenia pozwany wskazał, iż prowadził rejestr środków trwałych i wyposażenia w tabeli w programie E. i przechowywał na komputerze zleceniodawcy.

W odniesieniu do zarzutu, iż nie był sporządzony rachunek zysków i strat, pozwany podniósł, iż rachunek zysków i strat sporządza się w wypadku prowadzenia pełnych ksiąg rachunkowych, nie zaś prowadzenia podatkowej książki przychodów i rozchodów. Odnosząc się do zarzutu uchybienia polegającego na braku zarejestrowania i wyrejestrowania części pracowników w programie płatnik pozwany podniósł, że L. S. pracowała na dokumentach i informacjach przekazanych od powodów. Jeżeli powstały jakiegokolwiek braki w rejestracji pracowników w programie Płatnik, sytuacja taka mogła być spowodowana jedynie faktem nieprzekazania dokumentacji przez powodów. Odnosząc się do zarzutu braku zaksięgowania listy płac pozwany zarzucił, iż wykonywał zgodnie z umową listę płac, natomiast dokumenty były księgowane zapisem zbiorczym w wartości brutto.

Odnosząc się do zarzutu braku wykazania kosztów bankowych oraz brak remanentu początkowego oraz końcowego pozwany wskazał, iż zleceniodawca nie przedstawił do ewidencji żadnego wyciągu bankowego zgodnie z załącznikiem numer 1 do umowy, zaś zgodnie z ostatnim akapitem tegoż załącznika braki przedłożenia wymienionych dokumentów powodują odpowiedzialność za błędy wynikające z nieprawidłowego naliczenia zobowiązań podatkowych po stronie zleceniodawcy. Odnosząc się do braku sporządzenia remanentu początkowego oraz końcowego pozwany wskazał

nadto, że zgodnie z § 2 ust. 3 pkt 5 umowy nie obejmuje ona przeprowadzenia okresowych i rocznych inwentaryzacji. Dodatkowo w załączniku numer 2 do umowy wskazano, że nadzór nad przeprowadzeniem okresowych i rocznych inwentaryzacji należy do zadań pracownika zleceniodawcy.

Pozwany odniósł się także do uchybień wskazanych w protokole zdawczo – odbiorczym z dnia 29 marca 2016 roku określonych jako brak ujęcia w książce przychodów i rozchodów za 2015 rok kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników (umów zleceń, umów o dzieło, ZUS) oraz brak rozliczenia środków trwałych i wyposażenia. Pozwany wskazał, iż koszty związane z zatrudnianiem pracowników na podstawie umów prawa cywilnego księgowane były zbiorczo wspólnie z listą płac (wartość brutto, natomiast koszty z tytułu składek odprowadzanych do ZUS księgowano dowodem wewnętrznym).

Niezależnie od powyższego pozwany zarzucił, że powód nie udowodnił, aby pozwany wykonał umowę nienależycie oraz nie udowodnił wysokości szkody. Kwota dochodzona pozwem nie stanowi bowiem wartości szkody, lecz wysokość wynagrodzenia, jaką powodowie przekazali na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., tym bardziej, że powód nie przedstawił do pozwu dowodu przelewu tej kwoty. Ponadto pozwany wskazał, że odszkodowanie powinno być rozliczone w kwocie netto, gdyż powodowie mają możliwość odliczenia podatku VAT.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się oddalenia powództwa wskazując, że powód nie udowodnił, iż roszczenie w kwocie 7 380 złotych stanowi szkodę, za którą pozwany ponosi odpowiedzialność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 maja 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. została wpisana pod numerem (...) do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Przedmiotem działalności spółki było prowadzenie rachunkowości księgowej i doradztwo podatkowe.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w okresie od dnia 24 maja 2015 roku do 23 maja 2016 roku ubezpieczona była w zakresie odpowiedzialności cywilnej związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – k. 22-27 akt, polisa numer (...) – k. 73-74 akt, ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawodowej – k. 75-89 akt

W dniu 26 maja 2015 roku D. S. oraz J. D. (1) prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod firmą (...) S., J. (...) spółka cywilna jako zleceniodawcy zawarli z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jako zleceniobiorcą umowę numer (...) o usługowe prowadzenie podatkowej książki przychodów i rozchodów oraz outsourcing kadrowo – płacowy, począwszy od czerwca 2015 roku.

Przedmiotem umowy było:

1. prowadzenie ewidencji księgowej zleceniodawcy w postaci podatkowej książki przychodów i rozchodów,
2. prowadzenie i przechowywanie dokumentacji podatkowej, na którą składają się: odrębne ewidencje dla celów podatku od towarów i usług, kartoteki wynagrodzeń, ewidencje środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, ewidencje wyposażenia, przeznaczonych do ewidencjonowania osiągniętych przychodów i ponoszonych kosztów oraz rozliczeń podatku VAT w ramach prowadzonej przez zleceniodawcę działalności gospodarczej,
3. sporządzanie deklaracji podatkowych,
4. sporządzanie dokumentacji płacowo – ubezpieczeniowej: przygotowanie dokumentacji związanej z zatrudnieniem oraz zwalnianiem pracowników, sporządzanie list płac oraz rozliczeń z ZUS, prowadzenie i nadzór nad dokumentacją

pracowniczą, sporządzanie deklaracji PIT zatrudnionych pracowników, rozliczenie delegacji krajowych oraz zagranicznych, przygotowywanie zaświadczeń dla pracowników,

5. sporządzanie obowiązkowych sprawozdań podatkowych,
6. sporządzanie zleconych umów w obrocie gospodarczym,
7. sporządzanie i przekazywanie do ZUS dokumentów ubezpieczeniowych i rozliczeniowych,
8. wypełnianie sprawozdań do Głównego Urzędu Statystycznego, bieżąca aktualizacja danych spółki w US, ZUS, GUS.

Umowa nie obejmowała jednakże, zgodnie z § 2 pkt 3, prowadzenia kasy i sporządzania raportów kasowych, dokonywania przelewów z rachunków bankowych, opracowania zasad polityki rachunkowości (istniała możliwość opracowania zasad polityki rachunkowości w oparciu o dodatkowe zlecenie, za wyjątkiem planu kont, który obejmuje umowa), prowadzenie ewidencji przebiegu samochodów służbowych i samochodów prywatnych wykorzystywanych do celów służbowych, przeprowadzania okresowych i rocznych inwentaryzacji, prowadzenia ewidencji sprzedaży w miejscu wykonania działalności.

Przez prowadzenie podatkowej księжки przychodów i rozchodów strony rozumiały podjęcie następujących czynności:

1. prowadzenie ewidencji, tzn. ewidencjonowanie w księdze poszczególnych zdarzeń gospodarczych,
2. sporządzenie obowiązkowych sprawozdań finansowych i statystycznych,
3. ocenę w świetle prawa podatkowego dokumentów księgowych oraz decydowanie o sposobie ich zakwalifikowania i ujęcia, zaksięgowanie zdarzenia gospodarczego wbrew opinii Biura może nastąpić wyłącznie na wyraźne pisemne polecenie zleceniodawcy i na jego odpowiedzialność za skutki mogące z tego wyniknąć,
4. ustalanie wysokości zaliczek na podatek dochodowy i rozliczeń VAT oraz wypełnianie w imieniu zleceniodawcy miesięcznych deklaracji na te zaliczki oraz deklaracji podatkowych dla potrzeb VAT, a także zeznania rocznego na podstawie danych wynikających z zapisów do księgi i innych niezbędnych informacji dostarczonych przez zleceniodawcę,
5. reprezentowania zleceniodawcy w przypadku kontroli przez US, (...), ZUS i PIP.

Zgodnie z § 3 ust. 4 umowy w celu prawidłowego wykonania zlecenia Biuro będzie: odbierać w siedzibie zleceniodawcy dokumenty wymienione w załączniku numer 1 stanowiące podstawę zapisów w księdze i ewidencjach, badać odbierane dokumenty pod względem formalnym i rachunkowym i informować zleceniodawcę o ewentualnych brakach lub wadliwości przedstawionych dokumentów natychmiast po stwierdzeniu uchybień, lecz nie później niż w ciągu 7 dni od dnia odbioru tych dokumentów (biuro nie bada ani nie bierze odpowiedzialności za autentyczność przekazanych mu dokumentów), zachowywać przekazywane przez zleceniodawcę informacje w tajemnicy, świadczyć usługi w siedzibie zleceniodawcy 2 lub 3 dni w tygodniu (w zależności od potrzeb zleceniodawcy), zapewniać ciągłość prowadzenia usług poprzez uprawnioną osobę do wykonywania usług i reprezentowania biura, tj. (...) spółki (...) posiadającą certyfikat księgowy numer (...).

Informacja o wysokości zobowiązań podatkowych, o której mowa w ust. 2 pkt 3 umowy, miała być przekazywana zleceniodawcy za pośrednictwem poczty elektronicznej najpóźniej na 2 dni przed terminem płatności zobowiązania.

Zgodnie z § 3 ust. 6 umowy w ramach umowy Biuro będzie:

1. brać udział w postępowaniu kontrolnym dotyczącym okresu prowadzenia przez biuro ksiąg zleceniodawcy i odnoszącym się do tych czynności, przez składanie ustnych i pisemnych wyjaśnień,

2. wykonywać czynności związane z obliczeniem zobowiązań zleceniodawcy jako płatnika podatku lub zaliczek na podatek dochodowy.

Strony ustaliły również, że księga, ewidencje oraz dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 3 pkt 1 za rok podatkowy podlegający ewidencji będą przechowywane w siedzibie zleceniodawcy w sposób i na zasadach określonych przez przepisy prawa. W przypadku stosowania komputerowych nośników danych do przenoszenia treści ksiąg zleceniodawcy celem ich przechowywania Biuro zobowiązane jest do zapewnienia trwałości zapisu informacji przez czas nie krótszy od wymaganego dla przechowywania ewidencji dla celów podatkowych.

W celu umożliwienia prawidłowego wykonania zlecenia zleceniodawca zobowiązany był do następujących czynności:

1. właściwego pod względem formalnym i rzetelnego pod względem merytorycznym dokumentowania operacji gospodarczych podlegających wpisowi do ksiąg,
2. informowania Biura o wszelkich zdarzeniach powodujących zmiany w stanie oraz ilości składników majątkowych, w szczególności o zawarciu, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umów, których jedną ze stron jest zleceniodawca,
3. stosowania się do wskazówek i zaleceń Biura wynikających z jego zobowiązań określonych niniejszą umową,
4. wykonywania zadań wymienionych w załączniku nr 2 przez wyznaczonego uprawnionego pracownika zleceniodawcy.

W załączniku numer 1 do umowy strony określiły wykaz dokumentów podlegających comiesięcznemu przekazaniu do prowadzenia ewidencji w następującym zestawieniu: faktury sprzedaży, faktury zakupu, wyciągi bankowe do wszystkich kont posiadanych przez spółkę, umowy, deklaracje, pisma podlegające ewidencji, umowy o współpracy, umowy bankowe, leasingowe, protokoły mające wpływ na operacje gospodarcze spółki, porozumienia kompensacyjne, dokumentacja z ZUS, US, PiP, GUS.

W załączniku numer 2 do umowy strony określiły wykaz zadań finansowo – księgowych wykonywanych przez pracownika zleceniodawcy w następującym zakresie: wprowadzanie dokumentów do systemu sprzedaży SUBIEKT GT, prowadzenie kasy i sporządzanie raportów kasowych, dokonywanie przelewów bankowych oraz rozliczanie rozrachunków, prowadzenie ewidencji przebiegu pojazdów samochodów służbowych i samochodów prywatnych wykorzystywanych do celów służbowych- jeżeli istnieje konieczność ich prowadzenia, nadzór nad przeprowadzeniem okresowych i rocznych inwentaryzacji oraz sporządzanie odpowiednich pism i protokołów, prowadzenie ewidencji sprzedaży w miejscu wykonywania działalności.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

umowa wraz z załącznikami – k. 42-48 akt

L. S. reprezentująca (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dla przedsiębiorstwa (...) prowadzonego pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna prowadziła rozliczenie uproszczone na podstawie podatkowej książki przychodów i rozchodów w informatycznym programie księgowym Rachmistrz.

W związku z tym, że obowiązkiem podatnika w uproszczonej księgowości jest wykazanie wszystkich przychodów, zaś wykazanie kosztów nie jest obligatoryjne i z uwagi na to, że L. S. nie zostały dostarczone dokumenty źródłowe, w podatkowej książce przychodów i rozchodów w informatycznym programie księgowym Rachmistrz dla tego podmiotu nie księgowano kosztów bankowych.

W uproszczonej księgowości nie sporządza się rachunku zysku i strat.

W informatycznym programie księgowym Rachmistrz dane były pobierane z programu sprzedażowo – magazynowego Subiekt. Dane zakupowe do tego programu wprowadzała pracownica D. S. i J. I. R. – M.. Konieczne w związku z tym

było sprawdzenie poprawności wprowadzonych dokumentów z treścią dokumentacji źródłowej, albowiem zdarzało się, że wprowadzone zostały dokumenty niemiarodajne z punktu widzenia księgowego, takie jak np. faktury pro forma.

zeznania świadka I. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:45-01:14:47), zeznania świadka A. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:34:22-02:02:16), zeznania członka zarządu pozwanego L. S. – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:37:22-01:26:36)

L. S. jako członek zarządu zleceniobiorcy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. sporządzała comiesięczne deklaracje podatku VAT w programie zainstalowanym na stronie internetowej Ministerstwa Finansów i przysyłała je do właściwego urzędu skarbowego poprzez tę stronę po podpisaniu deklaracji podpisem elektronicznym.

Jednocześnie deklaracje te były od razu drukowane i przechowywane w formie papierowej wraz z wydrukowanymi rejestrami sprzedaży i zakupów w odpowiednim segregatorze w miejscu wyznaczonym w siedzibie D. S. i J. D. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna.

zeznania świadka A. W. (1) – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:02:16-02:25:53), zeznania członka zarządu pozwanego L. S. – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:37:22-01:26:36), zeznania świadka A. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:34:22-02:02:16)

W zakresie działalności D. S. i J. D. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna zaewidencjonowano jeden środek trwały, którym był motocykl zakupiony w lipcu 2015 roku.

Ewidencja ta była prowadzona w postaci tabeli w programie E.. Plik zawierający tę ewidencję utworzony był na pulpicie komputera, na którym pracowała L. S..

zeznania świadka A. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:34:22-02:02:16), zeznania świadka A. W. (1) – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:02:16-02:25:53), zeznania powoda J. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:01-00:37:22), zeznania członka zarządu pozwanego L. S. – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:37:22-01:26:36)

L. S. zajmowała się także sprawami pracowniczymi i ewidencjonowała każdego pracownika w programie Płatnik po otrzymaniu stosownej informacji od D. S. i J. D. (1), tj. dokonywała jego rejestracji – w przypadku zatrudnienia oraz wyrejestrowania – w przypadku zakończenia zatrudnienia. Z tego programu L. S. przysyłała także comiesięczne deklaracje ZUS dotyczące pracowników.

Równocześnie deklaracje te były drukowane w formie papierowej i podpinane do listy płac.

L. S. księgowała także listę prac (początkowo poprzez importowanie jej z programu G.), a następnie drukowano zestawienie zbiorcze.

zeznania świadka A. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:34:22-02:02:16), zeznania świadka A. W. (1) – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:02:16-02:25:53), zeznania członka zarządu pozwanego L. S. – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:37:22-01:26:36)

L. S. przyjeżdżała do siedziby przedsiębiorstwa (...) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna początkowo kilka razy w tygodniu, a w miarę upływu czasu – rzadziej, co wiązało się również z jej problemami zdrowotnymi w tym czasie. Jednocześnie L. S. wdrażała do pracy nad rozliczeniami A. M.. W razie gdy ta miała wątpliwości w kwestiach księgowych, kontaktowała się z L. S., która miała możliwość zdalnego nadzorowania poprawności wykonanych rozliczeń. Zdalny dostęp do komputera zleceniodawcy i zawartych tam

danych L. S. uzyskała znacznie wcześniej, jeszcze w czasie gdy świadczyła na rzecz D. S. i J. D. (1) usługi księgowego w ramach innego podmiotu.

Taki system pracy funkcjonował przez jakiś czas i nie było żadnych sprzeciwów ze strony D. S., czy J. D. (1).

zeznania świadka I. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:45-01:14:47), zeznania świadka A. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:34:22-02:02:16), zeznania świadka A. W. (1) – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:02:16-02:25:53), zeznania świadka K. K. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:25:53-02:30:34), zeznania świadka D. F. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:08:07-00:38:28), zeznania powoda D. W. S. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:38:03-03:06:54), zeznania powoda J. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:01-00:37:22), zeznania członka zarządu pozwanego L. S. – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:37:22-01:26:36), zeznania świadka A. W. (2) – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:30:34-02:37:40)

W toku współpracy, gdy okazało się jednak, że A. M. nie potrafi udzielić wyjaśnień w kwestiach merytorycznych na zapytania D. S. i J. D. (1), ustalono wspólnie z L. S., że od grudnia 2015 roku zastąpi ją A. W. (1) także zatrudniona przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

zeznania świadka I. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:45-01:14:47), zeznania świadka A. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:34:22-02:02:16), zeznania świadka A. W. (1) – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:02:16-02:25:53), zeznania świadka K. K. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:25:53-02:30:34), zeznania świadka D. F. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:08:07-00:38:28), zeznania powoda D. W. S. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:38:03-03:06:54), zeznania powoda J. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:01-00:37:22), zeznania członka zarządu pozwanego L. S. – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:37:22-01:26:36), zeznania świadka A. W. (2) – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 02:30:34-02:37:40)

Taki model współpracy jednakże nie satysfakcjonował D. S. i J. D. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) S., J. (...) spółka cywilna, wobec czego w dniu 29 lutego 2016 roku D. S. oraz J. D. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarli porozumienie w zakresie zgodnego rozwiązania łączącej strony umowy z dnia 26 maja 2015 roku – z dniem 29 lutego 2016 roku.

W porozumieniu tym wskazano, że wszelkie roszczenia wynikające z umowy powstałe przed dniem rozwiązania zostaną zaspokojone do dnia 30 marca 2016 roku, zaś w tym terminie zleceniodawca zobowiązał się sporządzić roczne zeznania podatkowe obu wspólników i ich protokolarne przekazanie miało wyczerpywać wszelkie roszczenia stron z umowy.

porozumienie – k. 49 akt, zeznania świadka I. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:45-01:14:47), zeznania powoda D. W. S. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:38:03-03:06:54), zeznania powoda J. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:01-00:37:22), zeznania członka zarządu pozwanego L. S. – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:37:22-01:26:36)

W dniu 01 marca 2016 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., D. S. i J. D. (1) prowadzącymi działalność gospodarczą pod firmą (...) S., J. (...) spółka cywilna oraz G. Fabryką (...) S., J. (...) spółką

jawną z siedzibą w G. – reprezentowanymi przez I. M. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. doszło do podpisania protokołu zdawczo – odbiorczego, w którym zleceniobiorca oświadczył, iż zapisy za rok 2015 i styczeń 2016 roku w programie rachunkowym zostaną w pełni uzupełnione w terminie do dnia 30 marca 2016 roku. W protokole tym zawarto klauzulę, iż zapisy dla celów podatkowej książki przychodów i rozchodów G. Fabryki (...) z roku 2016 nie zostały przeniesione do programu księgowego ze względu na brak udostępnienia programu Rachmistrz do celów księgowych.

protokół zdawczo – odbiorczy – k. 50 akt

D. S. i J. D. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. D. spółka w międzyczasie zwrócili się z propozycją do swojego pracownika I. M., aby do momentu zawarcia umowy o poprowadzenie rozliczeń księgowych z nowym podmiotem, ona zajęła się sprawami rozliczeń tej spółki.

I. M. zgodziła się i przez okres około dwóch tygodni prowadziła uproszczoną księgowość tej spółki.

zeznania świadka I. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:45-01:14:47), zeznania powoda D. W. S. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:38:03-03:06:54), zeznania powoda J. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:01-00:37:22)

L. S. zamierzała wywiązać się ze swoich zobowiązań względem D. S. i J. D. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna, a objętych porozumieniem z dnia 29 lutego 2016 roku wykorzystując zdalny dostęp do danych księgowych.

W tym czasie L. S. kilkakrotnie sygnalizowała, że nie może uzyskać zdalnego połączenia. Mimo tego nie pojawiła się osobiście w siedzibie D. S. i J. D. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna, gdzie znajdowała się cała dokumentacja i narzędzia pracy, w tym programy księgowe i bazy danych.

L. S. nie przygotowała rocznego zeznania podatkowego wspólników spółki cywilnej – (...) i J. D. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna.

zeznania świadka I. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:45-01:14:47), zeznania powoda D. W. S. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:38:03-03:06:54), zeznania powoda J. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:01-00:37:22)

W dniu 29 marca 2016 roku pomiędzy D. S. i J. D. (1) prowadzącymi działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna jako zleceniodawcą oraz (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako zleceniobiorcą została zawarta umowa o wykonanie prac naprawczych mających na celu doprowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów tego podmiotu (spółki cywilnej) za rok 2015 i za rok 2016 do stanu zgodnego ze stanem faktycznym za 2015 rok.

Ustalono, że umowa zostanie wykonana do dnia 30 kwietnia 2016 roku za wynagrodzeniem w kwocie 6 000 złotych netto.

W umowie wskazano, że księga przychodów i rozchodów nie była prawidłowo i terminowo prowadzona za 2015 rok. Wskazano na następujące uchybienia: brak dokonywania bieżących zapisów w księdze związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą spółki, brak prowadzenia ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, brak prowadzenia ewidencji nabycia VAT i ewidencji dostaw VAT oraz sporządzania poprawnej deklaracji VAT.

Do umowy załączono oświadczenie w zakresie specyfikacji braków i uchybień w zakresie dokumentacji księgowej i rachunkowej stanowiące załącznik numer 1. W załączniku tym wskazano, że podatkowa księga przychodów i

rozchodów za 2015 rok nie zawiera: kosztów bankowych, kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników (umów zleceń, o dzieło, ZUS), brak jest rozliczeń środków trwałych, wyposażenia, brak remanentu początkowego oraz końcowego, podsumowanie wykazuje stratę niemożliwą do uzyskania według oświadczenia właścicieli z uwagi na płacone zaliczki, księga wymaga zweryfikowania jej za okres 12 miesięcy 2015 roku.

Uzgodniono, że zleceniobiorca wykona prace naprawcze księgi przy użyciu techniki komputerowej zgodnie z obowiązującymi przepisami, sporządzi miesięczne wydruki księgi, dokona podsumowania księgi, sporządzi ewidencje nabycia VAT i ewidencje dostaw VAT oraz korekty deklaracji VAT, skoryguje ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych oraz sporządzi rozliczenia roczne w zakresie podatku dochodowego zleceniodawcy.

umowa – k. 54-56 akt, załącznik numer 1 – k. 51 akt, zeznania świadka I. M. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:45-01:14:47), zeznania świadka D. F. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:08:07-00:38:28), zeznania świadka B. Z. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:02:01-01:37:24), zeznania powoda D. W. S. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:38:03-03:06:54), zeznania powoda J. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:01-00:37:22)

Pismem z datą w nagłówku „30 marca 2016 roku” (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wskazał, że nie mógł wywiązać się z obowiązku wynikającego z porozumienia z dnia 29 lutego 2016 roku w zakresie czynności związanych z zamknięciem roku podatkowego 2015 z uwagi na zablokowanie zdalnego dostępu do komputera oraz zamianę haseł.

W odpowiedzi na powyższe D. S. i J. D. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) S., J. (...) spółka cywilna wskazali, że umowa nie przewidywała zdalnego dostępu jako warunku wykonywania umowy, przewidywała zaś, że pracownik zleceniobiorcy będzie dwa dni w tygodniu wykonywał prace w siedzibie zleceniodawcy.

pismo – k.65-66 akt, pismo – k. 67-69 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. podjął decyzję o niewykorzystywaniu zapisów dotyczących spółki cywilnej zawartych w programie księgowym Rachmistrz oraz o ich nieuzupełnianiu.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. samodzielnie wprowadzali dokumenty źródłowe do programu księgowego firmy (...) wykorzystywanego przez ten podmiot.

zeznania świadka K. W. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:38:28-00:54:15), zeznania świadka K. M. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:54:15 – 01:02:01), zeznania świadka B. Z. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:02:01-01:37:24), zeznania powoda D. W. S. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:38:03-03:06:54), zeznania powoda J. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:01-00:37:22)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. oraz D. S. i J. D. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) S., J. (...) spółka cywilna raz G. Fabryka (...) S., J. (...) spółka jawna z siedzibą w G. wezwali (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. do zapłaty m. in. kwoty 7 380 złotych tytułem poniesionych kosztów związanych z koniecznością skorygowania błędów wynikających z umowy o usługowe prowadzenie ksiąg rachunkowych oraz outsourcing kadrowo – płacowego.

W odpowiedzi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wskazał, iż niewykonanie rozliczeń zamknięcia roku 2015 wynikało wyłącznie z przyczyn leżących po stronie zleceniodawców, którzy celowo zablokowali dostęp do danych niezbędnych do dokonania rozliczeń.

pismo – k. 59-61 akt, pismo – k. 72 akt

D. S. oraz J. D. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna zwrócili się do ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 7 380 złotych tytułem naprawienia szkody wynikającej z przeprowadzenia weryfikacji, uzupełnienia braków i skorygowania ksiąg rachunkowych. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, że nie udowodniono przesłanek z art. 471 k.c.

pismo – k. 97 akt

Od kwietnia 2016 roku D. S. oraz J. D. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna powierzyli prowadzenie ksiąg rachunkowych Ż. S.. Ż. S. zwracała się do ZUS o kopie bazy Płatnik i uzyskała ją.

zeznania świadka Ż. S. – protokół rozprawy z dnia 06 listopada 2017 roku – k. 237-246 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:14:47-01:34:22), zeznania powoda D. W. S. – protokół rozprawy z dnia 21 lutego 2018 roku – k. 295-305 akt (zapis obrazu i dźwięku 01:38:03-03:06:54), zeznania powoda J. D. (1) – protokół rozprawy z dnia 14 maja 2018 roku – k. 319-324 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:02:01-00:37:22)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, a także na podstawie zeznań świadków i stron.

Odnosząc się do zeznań świadka I. M., to Sąd dał im wiarę w zakresie, w jakim świadek wskazywała, że to ona odpowiedzialna była za wprowadzenie faktur zakupu do programu Subiekt, a także odnośnie okoliczności dotyczących świadczenia usług osobiście przez L. S., a następnie za pośrednictwem A. M. i A. W. (1), aczkolwiek okoliczność ta nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia.

Sąd nie dał zaś wiary jej zeznaniom, że po zakończeniu współpracy z pozwanym nie było ewidencji środków trwałych w postaci pliku w programie E., że nie była wydrukowana książka przychodów i rozchodów, że nie było bazy płatnika, nie było segregatora z listami płac, czy deklaracjami ZUS – skoro jak wskazywała świadek uczestniczyła ona w „sprawdzeniu tego, co jest”, to trudno znaleźć wytłumaczenie, dlaczego braki te nie znalazły odzwierciedlenia w jakimkolwiek dokumencie między stronami na zakończenie współpracy, czy też później kiedy to świadek w przejściowym okresie prowadziła księgowość spółki cywilnej. Sąd zważył przy tym, że z podpisanego w dniu 01 marca 2016 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., D. S. i J. D. (1) prowadzącymi działalność gospodarczą pod firmą (...). S., J. (...) spółka cywilna oraz G. Fabryką (...). S., J. (...) spółką jawną z siedzibą w G. – reprezentowanymi przez świadka a pozwanym (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. protokołu zdawczo – odbiorczego wynika, że zleceniobiorca oświadczył, iż zapisy za rok 2015 i styczeń 2016 roku w programie rachunkowym zostaną w pełni uzupełnione w terminie do dnia 30 marca 2016 roku, brak jest natomiast jakiegokolwiek informacji o jakichkolwiek innych brakach, w tym w dokumentacji prowadzonej w tradycyjnej formie.

Świadek zeznała nadto, że nie ma wiedzy za pośrednictwem jakiego programu możliwe jest złożenie deklaracji VAT, a równocześnie wskazywała, że brak było takich deklaracji, czemu – zarówno w odniesieniu do ich składania, jak i drukowania oraz przechowywania w odrębnym segregatorze – przeczą zeznania świadków A. M. i A. W. (1) oraz członka zarządu pozwanego – L. S., które zgodnie zeznawały, że takie deklaracje VAT były składane za pośrednictwem strony internetowej (...), a następnie drukowane i przechowywane w odpowiednim segregatorze w siedzibie powodów. Sąd zważył przy tym, że świadek B. Z. wykonująca w ramach (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. czynności naprawcze zeznawała, że zachodziła potrzeba skorygowania tych deklaracji, nie podnosiła natomiast okoliczności ich braku. Jednocześnie Sąd miał na uwadze również, że z umowy zawartej z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wynikało, że podmiot ten zobowiązał się skorygować zarówno deklaracje VAT,

jak i ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, trudno więc przyjąć, że możliwe jest skorygowanie czegoś, czego w ogóle nie było.

Sąd pominął natomiast zeznania świadka I. M. w tej części, w jakiej wyrażała ona swoją ocenę odnośnie sensu wprowadzania danych do programu Rachmistrz, skoro można je było zaimportować z systemu Subiekt uznając je w tym zakresie za prywatną opinię świadka.

Oceniając zeznania świadka Ż. S. Sąd miał na uwadze, że rozpoczęła ona pracę u powodów jako księgowa od kwietnia 2016 roku. Jednocześnie z jej zeznań wynikało, że już w marcu 2016 roku logowała się do programów Rachmistrz oraz G. podnosząc, że w programach tych jeżeli chodzi o rok 2015 „nie było nic”, nie było wydruku podatkowej księgi przychodów i rozchodów, miesięcznych deklaracji ustalających zaliczki na podatek dochodowy wspólników, bazy Płatnik, czy wreszcie nie było wydruków rejestru sprzedaży i zakupów, na podstawie których ustalane są deklaracje VAT, nie było również w jakiegokolwiek formie ewidencji środków trwałych. Jakkolwiek uznając nawet w tym zakresie jej zeznania za wiarygodne, nie mogły one stanowić dowodu na nienależyte wykonanie umowy przez pozwanego, zważyć bowiem należy, że po rozwiązaniu umowy porozumieniem z dnia 29 lutego 2016 roku obowiązkiem pozwanego było jedynie sporządzenie zeznań podatkowych powodów, zaś księgowość prowadziła wówczas pracownica powodów – I. M. mając w pełni dostęp zarówno do programów księgowych, jak i programu Płatnik oraz dokumentacji. Sąd miał na uwadze również, że świadek wskazywała na „dostępną” ewidencję środków trwałych spółki cywilnej, podczas gdy z zeznań samego powoda J. D. (1) wynika, iż w spółce cywilnej był w tym czasie jeden środek trwały – motocykl. Zeznania świadka były także częściowo niekonsekwentne, wskazywała ona bowiem, że m. in. brakowało miesięcznych deklaracji ustalających zaliczki na podatek dochodowy wspólników, by następnie zeznać, że nie ma obowiązku ich sporządzania, ale „dobrze by było” je sporządzać.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków A. M. i A. W. (1), gdyż były spójne i logiczne. Z zeznań tych świadków wynikało, iż została wykona tabela środków trwałych w wersji elektronicznej w programie E. (osobiście przez A. W. (3)), która znajdowała się na pulpicie komputera i na bieżąco sporządzano, wysyłano i drukowano stosowne deklaracje i rejestry, w tym deklaracje VAT za pośrednictwem strony internetowej Ministerstwa Finansów. Z ich zeznań wynikało również, iż znajduje to potwierdzenie w treści zeznań stron, wbrew początkowym twierdzeniom powodów, że zestawienia przychodów i kosztów w danym miesiącu były przekazywane wspólnikom comiesięcznie w postaci tabelarycznej służąc ustaleniu zaliczki na podatek dochodowy. Świadkowie potwierdzili również, że dopiero na podstawie informacji otrzymanych od powodów dokonywano rejestracji pracownika lub jego wyrejestrowania oraz, że żadne dokumenty nie były wnoszone poza siedzibę powodów, gdyż do realizacji zadań wystarczający był zdalny dostęp do komputera powodów, czemu ci się nie sprzeciwiali.

Odnośnie zeznań świadka A. W. (2), to jakkolwiek Sąd uznał je za wiarygodne, nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, świadek ta potwierdziła jedynie, że zaobserwowała, iż prace księgowe wykonywała L. S. oraz oddelegowani przez nią pracownicy, a jedną z nich była A. M., która już od listopada 2015 roku nie pojawiała się w powodowej spółce.

Odnośnie zeznań świadków K. K. i I. J., to ich zeznania nic nie wniosły do sprawy, gdyż świadek K. K. nie pamiętała szczegółów zdarzeń, zaś świadek I. J. nie miała żadnej bezpośredniej wiedzy o sposobie realizacji umowy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. W. w zakresie, w jakim świadek wskazywała, że wykonywała czynności związane z rozliczaniem wyciągów oraz, że pozostali pracownicy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wprowadzali samodzielnie dokumenty źródłowe do programów księgowych wykorzystywanych przez ten podmiot, przy czym Sąd miał na uwadze, że świadek zeznała, iż nie potrafi rozdzielić spraw księgowych, które wymagały uzupełnienia w powodowej spółce i w pozostałych spółkach.

Zeznania świadka K. M. nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii spornych, albowiem wiedza świadka dotyczyła rozliczenia spółki objętej pełną księgowością, zaś powodowie nie byli objęci taką księgowością, tylko księgowością uproszczoną w postaci podatkowej książki przychodów i rozchodów. A zatem ewentualne nieprawidłowości w prowadzeniu księgowości pełnej, czy rodzaj i zakres działań naprawczych zaobserwowane przez

świadka nie miały znaczenia dla ustalenia ewentualnego nienależytego wykonania umowy łączącej strony niniejszego procesu.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił opierając się także na zeznaniach świadka B. Z., którym dał wiarę jedynie w zakresie, w jakim znalazły potwierdzenie w innych dowodach zebranych w sprawie. Świadek bowiem nieprecyzyjnie relacjonowała szczegóły związane z rozliczeniami powodów i pozostałych spółek, nie dokonując szczegółowego rozróżnienia odnośnie czynności naprawczych dotyczących nieprawidłowości w księgowości powodów i pozostałych spółek, w których powodowie posiadali udziały. Z jej zeznań wynikało (co potwierdziły zeznania świadka K. W.), że zdecydowała się na wykorzystanie programu komputerowego użytkowanego w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. oraz na samodzielne wprowadzenie dokumentów źródłowych, dlatego też jakiegokolwiek dane zawarte w programie powodów okazały się nieprzydatne i nie zostały wykorzystane.

Jednocześnie świadek wskazując na okoliczności składania korekt deklaracji VAT, nie umiała również podać szczegółów odnośnie przyczyn tych korekt, a także nie pamiętała, czy korekty w ogóle dotyczyły powodów, czy też innych spółek. Jednocześnie zauważyć w tym miejscu należy, że fakt, iż zaszła potrzeba korekty deklaracji nie musi stanowić o nienależytym wykonaniu umowy, ale wynikać może np. z późniejszego wpływu dokumentów albo korekty faktur. P. odnośnie deklaracji ZUS – świadek nie potrafiła wskazać, czy ich nie było, czy były niezłożone, czy też złożone błędnie.

Sąd miał również na uwadze, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie przejęła dokumentacji bezpośrednio po zakończeniu współpracy przez strony, lecz po jakimś czasie, zaś księgowość prowadziła wówczas pracownica powodów – I. M. mając w pełni dostęp zarówno do programów księgowych, jak i dokumentacji. Sąd zważył także, że świadek wskazała, iż w siedzibie powodów zapoznała się z dwoma programami – Subiekt, gdzie, co jest niesporne, były dane z faktur zakupowych wprowadzanych przez pracownika powodów oraz Rewizor – który to program nie służy do prowadzenia księgowości powodów jako współników spółki cywilnej, a zatem uznać należy, że nie zapoznała się z zapisami w programie Rachmistrz, w którym ewidencjonowane były zdarzenia gospodarcze związane z działalnością powodów prowadzoną w formie spółki cywilnej.

Oceniając zeznania świadka D. F., to Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim świadek przyznał, że L. S. od początku współpracy posiadała zdalny dostęp do ksiąg rachunkowych powoda, który został jej udzielony jeszcze w okresie, gdy świadczyła pracę w ramach innego podmiotu. Natomiast odnośnie jego zeznań dotyczących stwierdzonej niewielkiej liczby zapisów w księgach rachunkowych prowadzonych w programie Rachmistrz, to Sąd zważył, że świadek zeznał, że w związku ze zmianą zasad prowadzenia księgowości chciał on przenieść dane z dotychczasowego programu Rewizor do programu Rachmistrz i wówczas spostrzegł niewielką liczbę zapisów. Wskazać jednakże należy, że bezsprzecznie jego zeznania wskazują, że okoliczność ta dotyczy nie powodów, lecz innego podmiotu, którego powodowie są współnikami. Jednocześnie Sąd zważył, że świadek o nieprawidłowej liczbie zapisów w programie Rachmistrz wnioskuje na tej podstawie, że „w tych spółkach jest tyle dokumentów, że powinno ich (zapisów – przyp. mój) być tysiące”.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy opierając się również na zeznaniach powodów J. D. (1) oraz D. W. S., którym dał wiarę jedynie w zakresie, w jakim były zgodne z innymi dowodami zebranymi w sprawie, w szczególności odnośnie udostępnienia zdalnego dostępu do ksiąg rachunkowych L. S. i jego jej odebrania w marcu 2016 roku, przy czym jak wskazywał powód D. S. przyczyną tego miało być „zniknięcie” bazy Płatnika. Nawet jeżeli owa baza rzeczywiście została usunięta, okoliczność ta nie może obciążać pozwanego, skoro jak już wskazywano powyżej, dostęp do komputera z zainstalowanymi programami księgowo – kadrowymi mieli i powodowie, i chociażby świadek I. M..

Sąd uznał za niewiarygodne ich zeznania, że pozwany prowadził księgowość wadliwie i niemożliwe było uzyskanie w terminie informacji o wysokości zaliczek na podatek dochodowy. Wskazać przy tym należy, iż w tym zakresie zeznania powoda J. D. (1) są wewnętrznie sprzeczne. Początkowo zeznał on bowiem, iż nie mógł uzyskać od L. S. informacji o wysokości przedmiotowych zaliczek, by później przyznać, że jednak informacje o wysokości zaliczek otrzymywał od niej w formie mailowej, co znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka A. W. (1) i drugiego z powodów.

Sąd nie dał wiary także zeznaniom powodów, że księgowość prowadzona przez pozwaną spółkę nie była rzetelna. W tym zakresie ich zeznania mają charakter ocenny, powodowie nie wykazali także, poza ogólnikowymi i nie popartymi obiektywnymi dowodami twierdzeniami, ażeby zostali obciążeni jako współnicy spółki cywilnej jakimikolwiek konsekwencjami karnoskarbowymi lub innymi z tego tytułu. Wreszcie Sąd nie dał im wiary, że byli niezadowoleni ze sposobu prowadzenia księgowości przez pozwanego, gdyż żaden dowód nie potwierdza, że były zgłaszane uwagi do świadczonych usług.

Sąd uznał natomiast za wiarygodne zeznania członka zarządu pozwanej spółki – (...), gdyż były spójne, logiczne i koherentne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. L. S. w sposób szczegółowy opisała przebieg współpracy stron i powody rozwiązania umowy wskazując, iż w przypadku działalności gospodarczej powodów prowadzonej w formie spółki cywilnej stosowała uproszczoną formę księgowości w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów, która prowadzona była w programie Rachmistrz. Sąd też oparł się na jej zeznaniach w zakresie, w jakim wskazała, że po odebraniu jej w marcu 2016 roku zdalnego dostępu do ksiąg rachunkowych powodów, nie udała się ona do siedziby powodów, gdzie zgromadzona była dokumentacja i gdzie miałyby dostęp do ksiąg, gdyż nie chciała tracić czasu i narażać się na dodatkowe koszty.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania D. G., aczkolwiek nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia istotnych i spornych kwestii w sprawie.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 14 maja 2018 roku Sąd pominął dowód z zeznań pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W., albowiem mimo prawidłowego wezwania osoby uprawnione do reprezentowania tego podmiotu nie stawiły się na rozprawę i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności oraz wnioski o zobowiązanie powodów do przedłożenia wyciągu z podatkowej księgi przychodów i rozchodów za styczeń 2015 roku, mając na uwadze, że część wydruku z tej księgi za powyższy okres została przedłożona, przy czym, jak wynikało z przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwany nie świadczył usług powodom w tym okresie, a zatem dokument ten w żaden mierze nie mógł stanowić dowodu wykonania lub niewykonania albo nienależytego wykonania umowy przez pozwanego (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powodowie D. S. i J. D. (1) domagali się zasądzenia solidarnie od pozwanych (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. oraz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 7 380 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 13 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę poniesioną w tej wysokości na skutek nienależytego wykonania przez pozwanego (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowy o prowadzenie ewidencji księgowej w formie podatkowej książki przychodów i rozchodów oraz obsługi kadrowo – płacowej począwszy od czerwca 2015 roku.

Podstawę normatywną powództwa stanowił zatem przepis art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie do treści przytoczonego przepisu przesłankami powstania odpowiedzialności dłużnika są: niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania przez dłużnika, będąca skutkiem tego szkoda oraz istnienie adekwatnego związku przyczynowego między zachowaniem dłużnika a powstałą szkodą, przy czym ciężar dowodu istnienia wyżej wymienionych przesłanek spoczywa na wierzycielu, jako osobie, która z tychże okoliczności wywodzić chce korzystne dla siebie skutki prawne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostają podnoszone przez powodów zarzuty odnośnie braku osobistego świadczenia usług w siedzibie powodów przez L. S.. Niezgodnym jest bowiem, że powodowie nie wypowiedzieli z tego powodu umowy, co więcej w sposób dorozumiany akceptowali obecność pracowników pozwanego – A. M., a później A. W. (1) w miejsce L. S. i co więcej udostępnił jej możliwość zdalnego łączenia się z komputerem znajdującym się w siedzibie powodów, gdzie zainstalowane były

programy księgowo i płacowe oraz znajdowała się baza danych powodów umożliwiając tym samym L. S. świadczenie umówionych usług bez konieczności fizycznej jej obecności w siedzibie powodów. Sąd zważył przy tym, że umowa między stronami została rozwiązana za porozumieniem stron, a zatem bezprzedmiotowym było badanie kto, kiedy i w jakich okresach przybywał do siedziby powoda w celu wykonywania umowy.

W niniejszej sprawie powodowie D. S. i J. D. (1) upatrywali nienależytego wykonania umowy przez pozwanego w następujących nieprawidłowościach (stwierdzonych przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.): w programie Rachmistrz nie zostały zaksięgowane dokumenty sprzedaży i zakupu (księgi nie były prowadzone przez cały rok), brak wydruków rejestrów zakupu i sprzedaży VAT, w programie Rewizor brak wydruków księgi przychodów i rozchodów na koniec każdego miesiąca, nie sporządzone w programie deklaracje do urzędu skarbowego, brak rachunku zysków i strat, brak rejestru środków trwałych i wyposażenia oraz brak amortyzacji, brak zarejestrowania i wyrejestrowania części pracowników w programie Płatnik, niezaksięgowanie listy płac, brak wykazania kosztów bankowych oraz brak remanentu początkowego oraz końcowego, brak deklaracji podsumowujących podatek dochodowy.

Odnosząc się do zarzutu powodów, że pozwany nienależycie wykonywał umowę, gdyż w programie Rachmistrz nie zostały zaksięgowane dokumenty sprzedaży i zakupu, a księgi nie były prowadzone przez cały rok, to wskazać należy przede wszystkim, iż z treści umowy łączącej strony wynikał obowiązek pozwanego prowadzenia ksiąg rachunkowych powodów począwszy od czerwca 2015 roku. A zatem jakiegokolwiek nieprawidłowości w ich prowadzeniu przed tym okresem w żadnej mierze nie mogą obciążać pozwanego, nawet w sytuacji, gdy w owym poprzednim okresie usługi księgowo faktycznie świadczyła również L. S., działająca jednakże w ramach innego podmiotu gospodarczego. Wreszcie wskazać należy, że powodowie nie przedłożyli jakiegokolwiek dowodu wskazującego na brak księgowania zdarzeń gospodarczych w działalności powodów w czasie, kiedy obsługę księgową świadczył pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a w jego ramach – L. S.. Podnieść wreszcie też należy, że poza ogólnikowymi zeznaniami świadków co do braków zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów, powodowie nie przedłożyli również żadnego dowodu wskazującego na stan tej księgi w chwili zakończenia współpracy z pozwanym, mimo, że z zeznań świadka D. F., jak i zeznań samego powoda D. S. wynikało, że stosowna kopia została wykonana i zabezpieczona przez powodów. Tymczasem powodowie w tym zakresie nie wykazali jakiejkolwiek inicjatywy dowodowej, w tym odnośnie zbadania stanu ksiąg rachunkowych przez biegłego sądowego, przy czym okoliczność ta obciąża jedynie powodów prowadząc do wniosku, że nie zdołali oni wykazać, że w istocie w okresie od czerwca 2015 roku pozwany nie dokonywał w ogóle albo dokonywał w sposób nierzetelny zapisów w księgach rachunkowych powodów, tym bardziej, że okoliczności tej pozwany zaprzeczał.

W odniesieniu natomiast do zarzutu braku wydruków rejestru zakupu VAT i rejestru sprzedaży VAT, to wskazać należy, że jak wynika ze spójnych zeznań członka zarządu pozwanego L. S. oraz świadków A. M. i A. W. (1) zestawienia takie były drukowane i znajdowały się w segregatorze znajdującym się w siedzibie powodów. Sąd zważył przy tym, że w podpisanym w dniu 01 marca 2016 roku pomiędzy m. in. D. S. i J. D. (1) prowadzącymi działalność gospodarczą pod firmą (...) S., J. (...) spółka cywilna – reprezentowanymi przez świadka I. M. a pozwanym protokole zdawczo – odbiorczym nie zawarto jakiejkolwiek informacji o stwierdzonych brakach w dokumentacji.

Powodowie zarzucali również, że w programie Rewizor brak jest wydruków księgi przychodów i rozchodów na koniec każdego miesiąca, przy czym jak wynikało z uznanych za wiarygodne zeznań członka zarządu pozwanego L. S., program Rewizor nie był wykorzystywany w księgowości powodów jako wspólników spółki cywilnej, tylko w księgowości innej spółki.

Odnosząc się natomiast do zarzutu powodów, że umowa była nienależycie wykonywana, gdyż nie były sporządzane deklaracje dotyczące podatku VAT, to w ocenie Sądu zarzut ten także nie został udowodniony. Podkreślić bowiem należy, iż obowiązek złożenia deklaracji VAT jest sankcjonowany pod względem karnoskarbowym, powodowie zaś nie udowodnili, aby skutek zaniechania pozwanego w tym zakresie ponieśli jakieś konsekwencje. Wprawdzie powodowie lakonicznie powoływali się na okoliczność „negocjacji” w tym zakresie z pracownikami właściwego urzędu skarbowego, dzięki czemu mieli uniknąć negatywnych konsekwencji nieprawidłowości w tym zakresie, a nawet na

konieczność uiszczenia kary w kwocie 800 000 złotych (powód J. D. (1)), jednakże twierdzenia te pozostały całkowicie gołosłowne, na ich poparcie powodowie nie przedłożyli bowiem żadnego pisma, czy decyzji organów podatkowych. Sąd zwrócił przy tym uwagę na sprzeczności w ich zeznaniach oraz zeznaniach świadków I. M. oraz B. Z. – raz wskazywali oni na brak deklaracji VAT w ogóle, innym razem na konieczność ich korygowania. Sąd miał przy tym na uwadze, że z umowy zawartej z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wynikało, że podmiot ten zobowiązał się skorygować m. in. deklaracje VAT, trudno więc uznać, że możliwe jest skorygowanie czegoś, czego w ogóle nie było. Jednocześnie podnieść należy, że sama konieczność skorygowania deklaracji VAT nie przesądza jeszcze sama w sobie o nienależyтым wykonaniu umowy przez pozwanego, konieczność jej wykonania może być spowodowana różnymi przyczynami, przy czym ani powodowie, ani świadkowie nie potrafili ich precyzyjnie wskazać. Powyższe więc nie pozwala na przyjęcie, że korekty deklaracji VAT, o ile w ogóle w przypadku przedsiębiorstwa powodów wystąpiły – powodowie nie tylko nie przedłożyli stosownej dokumentacji, ale nawet nie wskazali, za jakie okresy te korekty były wykonywane – były spowodowane nienależyтым wykonywaniem umowy przez pozwanego, który w tym zakresie nie dołożył należytej staranności.

Sąd miał również na uwadze, że zarówno członek zarządu pozwanego L. S., jak i świadkowie A. M. i A. W. (1) konsekwentnie wskazywały, że deklaracje VAT były wysyłane przez stronę internetową Ministerstwa Finansów i opatrywane elektronicznym podpisem L. S., a następnie drukowane i umieszczane w segregatorze razem z zestawieniem rejestru i zakupu VAT. Nadto z zeznań świadka B. Z. wynika, że zwracała się ona do urzędu skarbowego o kopie tych deklaracji i otrzymała je w komplecie. Niewątpliwie zatem deklaracje te zostały złożone, skoro możliwe było uzyskanie ich kopii.

Odnosząc się do zarzutu powodów, że umowa była nienależycie wykonywana z uwagi na niesporządzenie rachunku zysków i strat, to jak wynika z zeznań osoby umocowanej do reprezentowania pozwanej spółki (...) w przypadku uproszczonej księgowości nie sporządza się takiego rachunku, powodowie zaś nie wykazali, aby było inaczej, obowiązek ten również nie wynika z zawartej przez strony umowy. Zarzut ten zatem nie miał odniesienia do zasad rozliczania powodów prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej.

Odnosnie zarzutu braku rejestru środków trwałych i wyposażenia oraz braku amortyzacji, to zarzut ten także okazał się gołosłowny. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż jak wynika z zeznań powoda (...) spółka cywilna posiadała tylko jeden środek trwały w postaci motocykla. Natomiast z uznanych za wiarygodne zeznań świadka A. M. wynikało, że osobiście wykonała ona wykaz środków trwałych w formie tabelki w programie E., który jako plik został zapisany na komputerze w siedzibie powodów. Sąd miał przy tym na uwadze, że drugi z powodów – D. S. zeznał, iż „wiem, że była kiedyś jakaś lista wydrukowana (...), wydaje mi się, że nie odnaleźliśmy tego pliku, być może ona miała go u siebie (...)”, jak również, że dostęp zarówno do programów księgowych, jak i programu Płatnik znajdujących się na komputerze, na którym pracowała L. S. oraz dokumentacji, miały oprócz niej także inne osoby, w tym powodowie i świadek I. M.. Również i w tym przypadku Sąd miał na uwadze, że z umowy zawartej z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wynikało, że podmiot ten zobowiązał się skorygować m. in. ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, trudno więc przyjąć, że możliwe jest skorygowanie czegoś, czego w ogóle nie było.

Odnosząc się do zarzutu uchybienia w należyтым wykonywaniu umowy przez pozwanego polegającym na braku zarejestrowania i wyrejestrowania części pracowników w programie Płatnik, to zarzut ten także pozostał gołosłowny. Przede wszystkim poza tak ogólnikowym zarzutem powodowie nie wskazali, jakich pracowników to dotyczyło i czy miało miejsce w czasie świadczenia usług przez pozwanego ani nie wykazali też konieczności składania jakichkolwiek deklaracji korygujących. Nadto z zeznań świadka A. M. wynikała, że procedura związana z ewidencjonowaniem pracowników uzależniona była od aktywności powodów, którzy musieli przekazać odpowiednie informacje, czy dokumenty (dane osobowe, umowy o pracę, inne umowy). Również świadek A. W. (1) kategorycznie zeznała, iż wykonywała część kadrową od grudnia 2015 roku oraz korzystała z programu G. i Płatnik, z którego drukowała comiesięczne deklaracje i podpiniała je do listy płac. Powyższe jest zgodne z zeznaniami osoby umocowanej do reprezentowania pozwanej spółki (...), która zeznała, iż comiesięcznie wysyłała deklaracje pracownicze do ZUS, które były następnie drukowane z bazy programu Płatnik.

Podkreślić należy także, że z zeznań świadka I. M. wynikało, że nie było programu Płatnik pod koniec lutego 2016 roku, przy czym powód D. S. zeznał, że z powodu „zniknięcia” bazy programu Płatnik w marcu 2016 roku zablokowano ostatecznie pozwanemu (L. S.) zdalny dostęp do komputera znajdującego się w siedzibie powodów. Powyższe rozbieżności, jak również okoliczność dostępu do przedmiotowego komputera przez inne osoby, nie pozwalają na uznanie, że to L. S. odpowiedzialna była za utratę danych z bazy tego programu. Wskazać także należy, iż jak wynika z zeznań świadka Ż. S. otrzymała ona z ZUS potrzebne dokumenty, które musiały zatem zostać złożone do tego podmiotu przez pozwanego.

Odnosząc się do zarzutu w postaci braku zaksięgowania listy płac, to wskazać należy, że ze zgodnych zeznań świadka A. W. (1), jak i członka zarządu pozwanego – L. S. wynikało, że koszty związane z zatrudnieniem pracowników były księgowane zbiorczo. Jednocześnie powodowie nie przedłożyli żadnego dowodu wskazującego, że w księgach rachunkowych powodów takie zdarzenia nie były ewidencjonowane.

Odnosząc się do zarzutu nienależytego wykonania umowy z uwagi na brak zaksięgowania kosztów bankowych, to wskazać należy, iż także ten zarzut okazał się niezasadny. W pierwszej kolejności podnieść należy, iż jak wynika z zeznań osoby umocowanej do reprezentowania pozwanego – L. S., w uproszczonej księgowości obowiązkiem jest zaewidencjonowanie przychodów, zaś ewidencjonowanie kosztów jest prawem. Brak zaewidencjonowania poniesionych przez powodów kosztów nie może być więc uznany za nienależyte wykonanie umowy, zwłaszcza gdy powodowie nie udowodnili, że w tym zakresie przekazywali pozwanemu niezbędne informacje i dokumenty. Co więcej, świadek I. M. zeznała, iż nie przekazywała pozwanemu dokumentów dotyczących kosztów bankowych, zaś powód J. D. (1) zeznał, iż w jego ocenie nie ma obowiązku przekazywania wyciągów z rachunku bankowego, mimo że z załącznika numer 1 do zawartej przez strony umowy jednoznacznie wynikało, że to powodowie mają obowiązek comiesięcznie przekazywać pozwanemu wyciągi bankowe do wszystkich kont posiadanych przez spółkę. Skoro zatem powodowie nie dostarczyli dowodów dokumentujących poniesione koszty bankowe, to trudno obciążać pozwanego konsekwencjami nieuwzględnienia tego parametru ekonomicznego w kosztach działalności powodów.

Odnosząc się natomiast do zarzutu braku sporządzania deklaracji podsumowujących podatek dochodowy, to jak wynikało z umowy (§ 3) pozwany miał obowiązek ustalać m. in. wysokość zaliczek na podatek dochodowy i wypełniać w imieniu zleceniodawcy miesięczne deklaracje na te zaliczki, niemniej jednakże powodowie nie wykazali, że obowiązywały w tym czasie jakiegokolwiek deklaracje zaliczek na podatek dochodowy, zaś z zeznań świadka Ż. S. – obecnej księgowej powodów wynikało, że takich deklaracji nie składa się do urzędu skarbowego. Natomiast w ocenie Sądu pozwany realizował obowiązek ustalania wysokości zaliczek na podatek dochodowy przekazując drogą mailową comiesięcznie powodom stosowną tabelę, co też sami powodowie w swoich zeznaniach potwierdzili.

Zdaniem Sądu nie budzi natomiast wątpliwości, iż pozwany naruszył umowę łączącą strony, gdyż nie sporządził rocznego sprawozdania za rok 2015, do czego zobowiązał się w porozumieniu z dnia 29 lutego 2016 roku. W przekonaniu Sądu strona pozwana nie podała żadnych przekonujących argumentów, że nie była w stanie sporządzić tego sprawozdania w umówionym terminie. Powodem takim bez wątpienia nie jest brak zdalnego dostępu do dokumentów księgowych powoda. Pozwany nie zastrzegł sobie bowiem w umowie, że warunkiem sporządzenia sprawozdania będzie możliwość zdalnej pracy. Tym samym w sytuacji, gdy powód uniemożliwił mu wykonywanie pracy poza siedzibą powoda, strona pozwana winna była przyjechać do powoda i na bazie znajdującej się tam dokumentacji sporządzić stosowne zeznanie. Bez znaczenia jest natomiast okoliczność, że nie było to opłacalne dla strony pozwanej. Skoro zaś umożliwienie jej zdalnego dostępu było dla niej tak istotne, że warunkowało wręcz wywiązanie się z umowy, powinna była zastrzec sobie w umowie, że warunkiem sporządzenia rocznego zeznania podatkowego powodów będzie zdalny dostęp do dokumentów księgowych. W przypadku braku takiego zastrzeżenia, w ocenie Sądu, pozwany winien zatem był liczyć się z tym, że powód zażąda wykonywania usług w jego siedzibie.

W tym stanie rzeczy – co do zasady – pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę powodów poniesioną na skutek konieczności zlecenia innemu podmiotowi sporządzenia rocznego zeznania powodów. W ocenie Sądu jednak powodowie nie wykazali wysokości poniesionej z tego tytułu szkody, a w szczególności, że dla potrzeb sporządzenia

tego zeznania zachodziła potrzeba ponownego wprowadzenia wszystkich dokumentów księgowych za okres, w którym pozwany prowadził księgowość powodów.

Reasumując wskazać należy, że pozwany prowadził księgowość powodów dopiero od czerwca 2015 roku, a zatem nie może ponosić odpowiedzialności za braki, czy zaniedbania podmiotów prowadzących księgowość we wcześniejszym okresie. Należy również zwrócić uwagę, że pozwany zawarł umowę o prowadzenie księgowości i spraw kadrowo – płacowych nie tylko z powodami, ale również i z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. oraz G. Fabryka (...). S., J. (...) spółką jawną z siedzibą w G.. Okoliczność ta jest o tyle istotna, że spółki te są powiązane ze sobą osobowo, a ich siedziba znajduje się w tym samym miejscu, a te same osoby pracują dla spółek na podstawie różnych umów. Również księgowość spółek była prowadzona przez te same osoby. Powodowało to trudności w ustaleniu stanu faktycznego, gdyż świadkowie nie umieli odróżnić faktów związanych z prowadzeniem księgowości powodów oraz spółki jawnej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Zauważenia wymaga również, że korespondencja przedprocesowa z pozwanym była prowadzona w imieniu wszystkich trzech spółek, przy czym nie wiadomo, jakie są zastrzeżenia odnośnie której spółki. Trudność tę mieli również i sami powodowie wskazując nie tylko w tej korespondencji, ale również i w pozwie zarzuty odnośnie np. programu Rewizor – niewykorzystywanego w uproszczonej księgowości powodów obsługiwanej przez program Rachmistrz. Wreszcie wskazać należy, że powodowie oprócz osobowych źródeł dowodowych nie przedstawili żadnych obiektywnych dowodów, np. w postaci dokumentów korekt VAT czy ZUS, z których by wynikało, za jaki okres, odnośnie jakiego podmiotu i dlaczego były składane korekty, a w szczególności, że winę za złożenie nieprawidłowych deklaracji ponosiła strona pozwana. Jeszcze raz należy podkreślić, iż pozwany prowadził księgowość tylko za 7 miesięcy i to na podstawie dokumentów przekazanych przez zleceniodawcę. Nie można zatem wykluczyć, że korekty dotyczyły innej spółki niż powodowie albo wynikały z braku przedstawienia pozwanemu stosownych dokumentów źródłowych. Jak wynikało z zeznań L. S. często też zachodziły rozbieżności między dokumentami i ewidencjonowane były w programie Subiekt dokumenty nie księgowe, np. faktury pro forma.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że sporządzony przez powodów z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. protokół wskazujący na braki mające dotyczyć księgowości zdarzeń wynikających z działalności powodów w formie spółki cywilnej, jak również umowa zawarta przez ten podmiot z powodami, a wskazująca również na nieprawidłowości, jest jedynie dokumentem prywatnym nie korzystającym z domniemania prawdziwości zawartych tam twierdzeń. Wobec zaś kwestionowania wskazywanych tam okoliczności przez pozwanego, dokumenty te w żadnej mierze nie mogły stanowić dowodu na wskazywane tam braki i nieprawidłowości w wykonywaniu umowy przez pozwanego, tym bardziej, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie przejęła dokumentacji bezpośrednio po zakończeniu współpracy przez strony, lecz po jakimś czasie, zaś księgowość prowadziła wówczas pracownica powodów – I. M. mając w pełni dostęp zarówno do programów księgowych, jak i dokumentacji. Sąd zważył także, że świadek B. Z. wskazała, iż w siedzibie powodów zapoznała się z dwoma programami – Subiekt, gdzie, co jest niesporne, były dane z faktur zakupowych wprowadzanych przez pracownika powodów oraz Rewizor – który to program nie służy do prowadzenia księgowości powodów jako współników spółki cywilnej, a zatem uznać należy, że nie zapoznała się z zapisami w programie Rachmistrz, w którym ewidencjonowane były zdarzenia gospodarcze związane z działalnością powodów prowadzoną w formie spółki cywilnej.

W przekonaniu zatem Sądu strona powodowa nie zdołała wykazać żadnych uchybień w prowadzeniu księgowości przez stronę pozwaną, tym bardziej iż umowa dotyczyła tylko okresu 7 miesięcy w 2015 roku. Pozwany nie może zatem ponosić odpowiedzialności za wynagrodzenie innego podmiotu, który na nowo wprowadził dokumenty księgowe za cały 2015 rok, czy złożył korekty do deklaracji, skoro nie wiadomo, jakiego okresu dotyczyły i z czego owa korekta wynikała. Pozwany ponosi więc tylko i wyłącznie odpowiedzialność za wynagrodzenie związane ze sporządzeniem zeznania podatkowego powodów za 2015 rok. Powodowie nie przedłożyli jednak żadnych wniosków dowodowych (w szczególności z opinii biegłego sądowego), które wskazywałyby, jaka była celowa i ekonomicznie uzasadniona wysokość wynagrodzenia za sporządzenie takich zeznań. Powodowie byli w toku całego procesu reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika, a zatem brak było podstaw do działania w tym zakresie przez Sąd z urzędu.

W konsekwencji roszczenie powodów jako nieudowodnione na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario i art. 822 k.c. a contrario podlegało oddaleniu wobec obu pozwanych.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II oraz w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i zasądził od powodów solidarnie jako strony przegrywającej niniejszy proces na rzecz każdego z pozwanych kwotę 1 817 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 1 800 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W punkcie czwartym wyroku Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 300) nakazał ściągnąć od powodów solidarnie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 194,32 złotych tytułem zwrotu tymczasowo wypłaconych świadkom ze środków Skarbu Państwa kosztów sądowych w postaci zwrotu kosztów podróży i utraconego przez nich zarobku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 09 lipca 2018 roku